

## Вони забули... - Джерело

Написав Lia\_\*

Четвер, 13 січня 2022, 13:27

---

Вони забули Того, Хто життя їм давав,  
Від самого народження, як їх захищав.  
Що твердинею був для них вдень і в ночі,  
Закривали вуха свої, заплющували очі.

Чудеса, які для них, Він чинив - забулись,  
В впертості йшли й у рабство вернулись.  
Та Він все терпів, на милосердя багатий,  
Не зміг залишити їх, бо любов хотів дати.

Про могутність Його, й згадки не мали,  
Задоволення для свого серця шукали.  
Коли страх приходив, бігли знайти укриття,  
Та лиш Він, Своєю силою, спасав їхнє життя.

Не шукали Його, й на Нього не дивились,  
Через те, серце їхнє як камінь зробилось.  
Вони думали, що Він далеко й незнає,  
Хто лукавство й обман в душі зберігає.

На стару дорогу звернулись їхні шляхи,  
Понабирали в свої руки залазні цвяхи,  
Для чого незнають, та хтось їм шепоче:  
"Все це, щоб здійснилось слово пророче."

Вони немов ті овечки, що заблудились,  
В своєму блуканні, так потомились.  
Дорогою неправди пастухи їх вели,  
Всемогутнього Бога, так просто, залишили.

Жити для себе єдиних мріяли, хотіли,  
І як втратили любов, самі не зрозуміли.  
Спокій та мир у душі не могли зберегти,  
Чи світлу надію зможуть тепер віднайти?

Боліла душа, за людей, в Святого Творця,  
Бажав, щоб назавжди змінились злі їх серця,  
Світло правди побачили нарешті в житті,  
Щоб не ходили навпомацки в лукавій пітьмі.

Сплячу совість у людських серцях розбути,  
Віру, надію, любов в їхній душі укріпити.  
Щоб очі знову побачили та вуха почули,  
Боже Слово, яке спасіння дає, щоб збагнули!

Досконалу Любов Бог на землю послав,

## Вони забули... - Джерело

Написав Lia\_\*

Четвер, 13 січня 2022, 13:27

---

І цю дивну вістку по цілій землі розіслав.  
Щоб кожен зумів зберегти цю чудову новину,  
Щоб не забувати про Бога, ні на хвилину!

Ми любім Бога серцем своїм, всією душею!  
Шукаймо лице Його з ранковою зорею,  
Прагнемо спілкування із Ним повсяк час,  
Щоб Дух Святий, у душі, ніколи не згас.

Як самого себе - отак ближнього любімо,  
У вірі підтримаєм його й ніколи не судімо,  
Бо всі ми з вами на такій дорозі були,  
І від гріхів своїх плакали, страждали.

Зміцняймося в Бозі, в Його благодаті,  
На духовні дари станьмо, насправді, багаті.  
Щоб в єдності бути, прославляти й радіти,  
Нехай бачать всі люди, що ми Божі діти.

Господь в друге пошле Любов цю до нас,  
Тільки зовсім іншим, буде великий той час.  
Суддя Праведний сяде на Своему престолі,  
Отож будьмо, мої любі, до цього готові.!